

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของญาติผู้ป่วยวิกฤต กลุ่มตัวอย่างคือญาติผู้ป่วยวิกฤต จำนวน 12 หน่วยงานที่มาเฝ้ารอเยี่ยมผู้ป่วยที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 100 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ โดยใช้ t-test F-test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Statistical Significant) ที่ 0.05 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า

สภาพความเป็นอยู่ และปัญหาของญาติผู้ป่วยวิกฤต ส่วนใหญ่เดินทางมาเฝ้าผู้ป่วยที่โรงพยาบาลโดยรถประจำทาง โดยนิยมมาเฝ้าทั้งครอบครัว ใช้เก้าอี้หน้าห้องผู้ป่วยวิกฤตเป็นสถานที่ในการรอเยี่ยม ส่วนสถานที่พักค้างคืนส่วนใหญ่เป็นบ้านของญาติและบ้านตนเองร้อยละ 50.0 การรับประทานอาหารได้ซื้อจากร้านค้าในโรงพยาบาลมากที่สุด ปัญหาที่ประสบส่วนใหญ่ขณะมาเฝ้าผู้ป่วยที่โรงพยาบาลคือไม่มีที่นั่งรอ และเมื่อมีปัญหาเรื่องความเป็นอยู่ขณะมาเฝ้าผู้ป่วยที่โรงพยาบาลผู้มาเฝ้าจะขอความช่วยเหลือจากญาติตนเองมากที่สุดร้อยละ 31.0 ส่วนความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของญาติผู้ป่วยวิกฤตขณะมาเฝ้าผู้ป่วยที่โรงพยาบาลทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านกายภาพ ด้านอารมณ์ และด้านจิตวิญญาณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.320) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมของญาติผู้ป่วยวิกฤตขณะมาเฝ้าผู้ป่วยที่โรงพยาบาลมีปัจจัยส่วนบุคคล 2 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ โดยพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านกายภาพ ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรายคู่พบว่า อาชีพเกษตรกร และอาชีพรับจ้างมีความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านกายภาพแตกต่างจากอาชีพอื่นๆ ส่วนความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านอื่นไม่มีความแตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง 2) ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามความเพียงพอของรายได้ โดยพบว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านกายภาพ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมด้านอื่นๆ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ที่เหลือพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการสนับสนุนทางสังคมในทุกๆ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ โรงพยาบาลควรจัดให้มีสถานที่ในการดูแลญาติผู้ป่วยพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้มากขึ้น แพทย์และพยาบาลควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วยทุกวัน และให้ความมั่นใจว่าผู้ป่วยจะได้รับ การดูแลรักษาอย่างดีที่สุดตลอดเวลา